

Система внутрішнього забезпечення якості Університету, передусім, передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- визначення та впровадження основних принципів та заходів щодо забезпечення якості вищої освіти;
- забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, навчальної практики за кожною освітньою програмою;
- забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників Університету та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті Львівської політехніки, газеті «Аудиторія», на інформаційних стендах тощо;
- забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників і здобувачів вищої освіти;
- інших процедур і заходів.

Система управління якістю освіти Львівської політехніки формується послідовно, поетапно, відповідно до програми її становлення та розвитку, з урахуванням тенденцій розвитку освіти в Україні та світі, специфіки функціонування конкретного вищого навчального закладу.

Література

1. Закон України «Про освіту».
2. Закон України «Про вищу освіту».
3. Національна доктрина розвитку освіти. – К. : Парламент, вид-во, 2004. – С. 279-294.
4. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. Схвалено Указом Президента України від 25 червня 2013 року № 344/2013.
5. Збірник нормативних документів Національного університету «Львівська політехніка»/ За ред. професора Ю.Я. Бобала. – Львів: Видавництво львівської політехніки, 2012. – 772 с.

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ВИХОВАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Колодій Наталія Вікторівна

Кафедра української мови Інституту гуманітарних і соціальних наук
НУ «Львівська політехніка», 79012, м. Львів, вул. Ст. Бандери, 12.

У статті розглянуто проблеми управління процесом виховання у вищих навчальних закладах в сучасних умовах: забезпечення цілеспрямованого і планомірного виховного впливу кафедральних колективів на студентів. Проаналізовано зміни, які відбуваються в управлінні процесом виховання.

Проблема управління процесом виховання є однією з найактуальніших у педагогічній теорії та практичній діяльності вищого навчального закладу (далі – ВНЗ).

Її успішне вирішення потребує ґрунтовного осмислення сутності управління навчально-виховним процесом, його функцій, завдань, структури тощо.

Управління, як важливий компонент у системі виховної діяльності ВНЗ, покликане створити умови для всебічного розвитку особистості студента, успішного формування необхідних професійних знань, навичок та вмінь, забезпечити позитивну спрямованість студента на основі власної активності.

Впродовж першої половини ХХ століття теорія управління лише обґрунтовувала існуючу практику управлінської діяльності, але не розкривала суті даного явища. Не бралися до уваги сучасні концепції управління, окремі дослідження, присвячені питанням управління. Вони, як правило базувалися на моделях управління початку століття, що мали обмежені можливості. Тому з'являється потреба у необхідності розробки теоретичних основ управління вихованням у ВНЗ. Зокрема, необхідно теоретично обґрунтувати і ввести в практику нову систему управління вихованням, яка б відповідала сучасним соціальним вимогам.

На сучасному етапі розвитку освіти в Україні змінилося соціальне замовлення суспільства до вищої освіти: сьогодні воно визначається як формування життєтворчої конкурентоспроможної особистості. Виконання такого замовлення вимагає від науково-педагогічних колективів кафедр переходу до особистісно орієнтованого виховного процесу. Вимагають пильної уваги питання перегляду й переосмислення мети й змісту процесів виховання й управління вихованням у ВНЗ, ролі адміністрації та кафедральних колективів в управлінському процесі. Необхідна розробка системи управління процесом виховання, що відповідає цілям управління й виховання на сучасному етапі.

Проблема управління виховною роботою в закладах освіти привертає увагу багатьох дослідників. Загальні дослідження системи виховання як компоненту навчально-виховного процесу здійснювали В.Сухомлинський, К.Ушинський, І.Бех, А.Бойко, В.Галузинський, Т.Демянюк, В.Ортинський, В.Ягупов та інші. Питання національного виховання, виховання національної свідомості досліджували: І.Зязюн, О.Журецький, Л.Ржепецький, О.Сухомлинська, В.Ткаченко, І.Кресіна, Д.Пашенко, В.Постовий, Ю.Руденко; методику оцінювання її рівня: М.Фасоля, Р.Осіпець; психологічну структуру педагогічного впливу на виховний процес вивчали В.Семиченко, І.Заслуженюк, М.Красовицький, О.Кульчицька, С.Максименко С.Сисоєва, Я.Цехмістер, І.Бех. Окремі аспекти, що забезпечують якісне управління виховною системою аналізували В.Бондар, Є.Березняк, Л.Даниленко, М.Дарманський, Г.Єльнікова, Л.Калініна, В.Луговий та ін.

Управління процесом виховання у ВНЗ передбачає передусім підбір змісту виховної роботи з урахуванням вимог суспільства до рівня вихованості студентського колективу взагалі й до кожного студента зокрема. Для реалізації змісту виховання потрібні нові сучасні форми, методи і прийоми виховної роботи, які б імпонували студентам. Усе це допоможе зробити виховний процес більш цілеспрямованим і систематичним.

Суть управління виховним процесом – виявлення виховних можливостей сім'ї, навчальних закладів, громадських організацій, культурно-освітніх установ, засобів масової інформації для ефективнішого використання їх впливу на розвиток і поведінку студентів. У процесі управління вихованням важливо організувати і спрямувати колективне та індивідуальне життя й діяльність студентів, створювати умови для збагачення їх власного досвіду.

В управлінні виховною системою беруть участь усі працівники вищого навчального закладу, тому можливість ефективного управління обумовлена наявністю відповідної системи. Кожен її елемент взаємодіє з іншими елементами системи і має своє функціональне призначення. Узгодження діяльності відбувається через розподіл функціональних обов'язків та прав працівників.

Мета навчального закладу є системно утворюючою й підпорядковує функціонування всіх компонентів системи, об'єднуючи їх. Ефективність координації

процесу виховання цілісної особистості в усіх сферах самовизначення зростатиме за умови узгодження дій кожного органу управління.

Наукові дослідження та передовий педагогічний досвід переконують, що ефективність управління виховним процесом у ВНЗ значно підвищуються при наявності науково обґрунтованої організаційної структури, яка б забезпечила взаємодію і взаємозалежність всіх ланок управління. Пошуки ефективних форм управління виховною роботою ВНЗ в сучасних умовах ґрунтуються на гуманістичних ідеалах, повазі до особистості, необхідності забезпечення наступності та послідовності виховних впливів різних соціальних інститутів, а також вдосконалення процесу виховання. За таких умов виникає об'єктивна потреба розробки нової моделі управління виховним процесом, яка б раціонально поєднувала зміст, форми і методи впливу на формування педагогічного колективу.

Таким чином, в сучасних умовах проблеми пошуку ефективних способів формування моделі управління виховним процесом у ВНЗ особливо актуальні для вищих закладів освіти, результат діяльності якого безпосередньо залежить від рівня сформованості в педагогічному колективі управлінських якостей.

Література

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. Схвалено Указом Президента України від 25 червня 2013 року № 344/2013.
2. Крисюк С. В. Державне управління освітою : Навч. посіб. /С. В. Крисюк. – К.: НАДУ, 2009.
3. Луговий В. І. Управління освітою : Навч. посіб. / В. І. Луговий. – К.: Вид-во УАДУ, 1997. – С. 142-184.
4. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів. – Львів: «Центр учбової літератури», 2008. – 456с.

НАБУТТЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПОДОЛАННІ КОНФЛІКТІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Кононець Марія Олександрівна

Національний технічний університет України «Київський Політехнічний Інститут»
03056, Проспект Перемоги, 37, м. Київ, Україна, mariaikononets@yandex.ru

У тезах висвітлено предмет і мету навчальної дисципліни Психологія конфлікту, наведено перелік компетентностей і здатностей, що мають бути сформовані у студентів в результаті її вивчення для сприяння збереженню їх психічного здоров'я.

Постановка проблеми. Формування здорового способу життя передбачає розвиток таких складових здоров'я як фізична, психічна (розумова), соціальна (суспільна) і духовна. Передумовами розвитку цих складових виступають вісім чинників: мир, дах над головою, соціальна справедливість, освіта, харчування, прибуток, стабільна екосистема, сталі ресурси. У контексті проблематики даної конференції набуває актуальності пошук шляхів забезпечення розвитку психічного здоров'я особистості у просторі вищої освіти. Одним з таких шляхів ми вважаємо набуття майбутніми інженерами компетентності у подоланні конфліктів, формування у них психологічної готовності до безконфліктного ведення справ у професійній діяльності, здатності зберігати стабільність у середовищі з психотравмуючими впливами, вміти протистояти деструктивним внутрішнім і зовнішнім впливам, яка проявляється в переживанні своєї захищеності або незахищеності в конкретних життєвих ситуаціях, зокрема конфліктних.